

Zveza geodetov Slovenije
LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO

IZLET STAREJŠIH ČLANOV LGD NA KOROŠKO

Stane Drenšek

Kot vsako leto smo se tudi letos starejši člani Ljubljanskega geodetskega društva odpravili na potep. Tokrat smo za cilj izbrali Koroško in izlet poimenovali: *Koroška od Slovenj Gradca do Mute*.

Iz Ljubljane smo se odpeljali ob sedmih zjutraj. Kot vedno smo se zbrali na parkirišču Dolgi most. Odpeljali smo se proti Štajerski. Naša prva postaja je bilo parkirišče na Lukovici. Tu smo se okrepčali s kavo in koščkom potice, ki je bila zelo okusna in zdrava, saj jo je naša članica Kristina spekla iz korenčka.

Pot smo nadaljevali proti Slovenj Gradcu, kjer je bila naša prva postaja. Tu smo si ogledali Koroški pokrajinski muzej z zbirko nekdanjega domačina Huga Wolfa ter zbirko umetniških slik in drugih eksponatov (slika 1).

Slika 1: V Koroškem pokrajinskem muzeju.

Slika 2: Panoramski vlakec turistične kmetije Klančnik.

Ker nas je priganjal čas, smo se po krajšem sprehodu po središču mesta odpeljali naprej proti Dravogradu. Ustavili smo se na turistični kmetiji Klančnik. Gospodar Marko nam je razložil, kako poteka delo pri njih. Imeli smo še manjšo pokušino domačih dobrot. Med zanimivo razlago o delu na kmetiji nam je natrosil cel kup šal. Pri Klančnikovih imajo tudi manjši muzej o zgodovini kmetije ter zbirko starih glasil in knjig, predvsem versko obarvanih. Nato smo se z njihovim vlakcem (slika 2) odpeljali do njihovega lovišča, kjer imajo v koči urejen lasten lovski muzej (slika 3). Tu najdete razstavljenih večino živali, ki živijo na ozemlju Slovenije, pa tudi nekaj primerkov z drugih celin. Na koncu ogleda smo nakupili nekaj domačih dobrot in spominkov ter končali prijetno druženje na kmetiji Klančnik.

Slika 3: Utrinek iz lovskega muzeja turistične kmetije Klančnik.

Odpravili smo se naprej. Naš naslednji cilj je bila Gortina, kjer domujejo Koroški splavarji. To je bil tudi naš glavni cilj izleta. Splavarji so nam pripravili lep sprejem z nagovorom in harmoniko. Sledilo je skupinsko fotografiranje. Splavarski starešina nam je lepo prikazal splavarjenje na Dravi skozi zgodovino. Seveda med razlago ni manjkalo smešnih zgodbic in šal iz splavarskega življenja. Sledila je dobri dve uri dolga plovba po Dravi (slika 4). Na splavu so nam postregli s splavarskim menijem: to sta golaž in polenta. Ko smo se vračali proti izhodišču, so nam uprizorili še splavarski krst. Krstili so dva naša člana, ki sta tako postala častna člana splavarjev. V spomin na dogodek sta dobila tudi ustrezni pisni priznanji. Po izkrcanju na suho so nas že čakale fotografije, ki so jih naredili ob našem prihodu. Po lepem, a malo hladnem doživetju – po dolini Drave v oblačnem vremenu vedno piha hladen veter – smo se odpravili naprej proti naši zadnji postaji, ki je bila Muta.

Slika 4: Na splavu.

Na Muti smo obiskali gasilsko-kovaški muzej. Tu imajo res lepo zbirko starih pripomočkov teh dveh poklicev. V zbirki se je našlo marsikaj zanimivega. V načrtu smo imeli še vožnjo po Dravski dolini proti Mariboru, vendar smo morali ta del opustiti. Zato smo se odpravili po isti poti nazaj do Velenja, od tam pa mimo Šoštanja, kjer smo si iz avtobusa ogledali novo termoelektrarno. Na poti domov smo naredili kratek postanek na Trojanah, kjer smo si privoščili krofe. Druženje smo nekaj po devetih zvečer končali tam, kjer smo ga začeli – v beli Ljubljani, a bogatejši za flosarsko doživetje.

Flosarska pesem

*Hiti le trte vit, sneg se že z'lo tali,
voda s planine nam jaderno dol sverši,
bomo zvezali, urno peljali, bratec le hit'!*

Slika 5: »Življenje – to niso dnevi, ki so minili, temveč dnevi, ki smo si jih zapomnili.« (Pjotr A. Pavlenko)

Stane Drenšek, upokojenec
Ljubljansko geodetsko društvo
e-naslov: pismo@lgd.si

Foto: Lija in Miloš Šušteršič
Ljubljansko geodetsko društvo
e-naslov: lija.milos@gmail.com